

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans, obert a la signatura a Varsòvia el 16 de maig del 2005

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 d'octubre del 2010 ha aprovat la ratificació al següent:

Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans, obert a la signatura a Varsòvia el 16 de maig del 2005

Entre els negocis delictius més lucratius a escala mundial, hom pot comptar, malauradament, el tràfic d'éssers humans, majoritàriament de dones i d'infants, només darrere del tràfic d'armes i del tràfic de drogues. Aquesta conjuntura, altrament tractada en molts instruments internacionals de manera transversal, precisava una nova aproximació, especialment per part del Consell d'Europa, on, entre els seus 46 estats membres, hi ha països proveïdors, països de trànsit i països de destí.

Cal tenir present que les organitzacions criminals, dedicades a la prostitució i al tràfic de droga, inclouen també dins de les seves activitats delictives el tràfic de persones, els beneficis del qual són sovint blanquejats per amagar la seva obscura procedència. En aquest sentit, són imprescindibles altres instruments internacionals a l'hora de tractar totes les dimensions del tràfic, com ara els que s'ocupen de la protecció dels drets humans, els drets dels infants, els drets socials, els drets de les víctimes i les dades personals; els dissenyats per combatre la corrupció, el blanqueig de capitals o el crim cibernètic, i els convenis sobre la cooperació judicial en matèria penal.

No hi ha cap dubte que el tràfic de persones atempta directament contra la dignitat de les persones i suposa una

amença greu per als drets humans i els valors fonamentals de tota societat democràtica. I és precisament aquesta raó la que va motivar el Consell d'Europa a treballar per trobar una estratègia efectiva que, a l'hora de combatre el tràfic, incorpori la prevenció, la protecció de les víctimes i harmonitzi, finalment, les lleis nacionals de cada estat per assegurar que s'apliquen de manera uniforme i eficient.

El resultat d'aquest esforç és el Conveni sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans, obert a la signatura a Varsòvia el 16 de maig del 2005. El text parteix de la definició del Protocol addicional del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional per prevenir, reprimir i castigar el tràfic de persones, en particular de dones i d'infants, i diferenciar-lo clarament del contraban d'immigrants. Mentre que aquest darrer persegueix un benefici material pel trasllat il·legal a través de les fronteres de persones, el tràfic de persones cerca l'explotació dels éssers humans a través de la prostitució o del treball forçós. Es tracta, doncs, de la versió moderna de l'esclavatge.

El Principat d'Andorra va signar el Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans el 17 de novembre del 2005 com una confirmació més de la voluntat del nostre estat de ser membre dels instruments internacionals que tenen com a objectiu la protecció dels drets humans i la salvaguarda dels valors tradicionals de la nostra societat, com és la dignitat humana.

El Conveni compta en l'actualitat amb 28 estats part i 15 estats signataris pendents de ratificar-lo i va entrar en vigor l'1 de febrer del 2008, un cop 10 països van dipositar els seus instruments de ratificació, dels quals 8 eren membres del Consell d'Europa (article 42.3).

El text s'articula al voltant de 47 articles repartits en deu capítols amb l'objectiu bàsic de prevenir i combatre el tràfic d'éssers humans, protegir les víctimes i fomentar la cooperació internacional, amb l'establiment d'un mecanisme de control que comprovi l'aplicació efectiva de les disposicions del Conveni.

El capítol I (articles 1 al 4) determina els objectius del Conveni i destaca, en la defensa dels drets de les víctimes, la igualtat entre homes i dones i la no-discriminació, fins i tot per raó del patrimoni que tinguin. El darrer article es dedica a les definicions de tràfic d'éssers humans, incloent-hi totes les activitats relacionades; la irrellevància del consentiment de la víctima, els 18 anys com a límit d'edat per ser considerat menor i el concepte de víctima.

Els articles següents del capítol II (articles del 5 al 9) destaquen la importància de desenvolupar polítiques i programes efectius orientats a la prevenció i a l'adopció de mesures concretes per desanimar la demanda i augmentar els controls duaners amb una supervisió rigorosa dels documents de viatge per evitar al màxim el trànsit de persones per les fronteres dels països sense la documentació adient per viatjar.

Un dels objectius principals del Conveni es concreta en la protecció i la promoció dels drets de les víctimes i el capítol III (articles del 10 al 17) hi dedica 8 articles que tracten, des de la seva identificació, la protecció de la seva identitat i vida privada, l'assistència física, psicològica o legal, entre d'altres, un període de recuperació de 30 dies en el qual no se la podrà expulsar del país, l'emissió d'un permís de residència en els casos previstos al Conveni, l'obtenció d'una compensació econòmica per part dels infractors i la seva repatriació i retorn al seu país d'origen.

El capítol IV (articles 18 al 26) fa referència a l'obligació dels estats d'adoptar totes les mesures que calguin per criminalitzar qualsevol conducta o activitat relacionada amb el tràfic d'éssers humans, i descriu amb detall les circumstàncies agreujants, les sancions, la participació, la temptativa i la provocació, i la possibilitat d'inclupar una persona jurídica.

És indubtable que les víctimes precisen una protecció especial, i amb aquest objectiu, el capítol V (articles 27 al 31) determina quines han de ser les mesures que els estats han d'adoptar per protegir-les, així com els testimonis i els col·laboradors amb les autoritats judicials. A més, accentua la necessitat de formar el personal encarregat de perseguir el tràfic i de crear cossos especialitzats i

mecanismes de control per supervisar la tasca que desenvolupen i que les mesures legislatives s'adoptin ràpidament i eficaçment a escala nacional. D'altra banda, obliga els estats a precisar els supòsits en els quals exercirà la seva jurisdicció i els insta que es consultin en els casos en què un o més estats reclamin la competència per jutjar delictes de tràfic d'ésser humans.

La cooperació internacional i la cooperació de la societat civil per resoldre els casos de tràfics és fonamental. En aquest sentit, el capítol VI (articles 32 al 35) promou la cooperació, i obliga els estats a informar-se immediatament quan existeixi una petició per part d'algun dels estats membres sobre persones o activitats desenvolupades al país receptor de la demanda. També destaca la necessitat d'establir aliances estratègiques amb les organitzacions no governamentals dedicades a la protecció de les víctimes i a la captura dels criminals.

Un capítol sencer (capítol VII) se centra en la creació d'un mecanisme de control i de seguiment de les disposicions del Conveni (articles 36 al 38). La creació d'un grup d'experts (GRETA) integrat per 10 o 15 membres amb un mandat de 4 anys, i l'establiment d'un procediment per avaluar el nivell d'acompliment dels mandats de l'instrument per part dels estats són alguns dels temes que es recullen als articles esmentats.

Els capítols VIII, IX i X (articles 39 al 47) versen sobre la relació del Conveni amb altres instruments internacionals com ara el Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional i les disposicions finals relatives a temes comuns a qualsevol instrument internacional del Consell d'Europa, com ara el procediment per presentar esmenes (article 41); com esdevenir estat part en el Conveni (articles 42 i 43); l'aplicació territorial (article 44); la impossibilitat de formular una reserva (article 45); la denúncia (article 46) i les notificacions que ha d'efectuar el dipositari del Conveni a tots els estats part (article 47).

L'obligació principal del Conveni deriva del seu capítol IV (articles 18 al 26) amb l'objectiu d'harmonitzar la legislació internacional amb la legislació nacional de cada estat part, per aconseguir que

un mateix delictes tingui un tractament semblant a tots ells. Els estats tenen, doncs, l'obligació d'incloure en les seves legislacions penals els delictes descrits a l'instrument internacional.

En aquest sentit, malgrat que l'article 252 del Decret legislatiu del 17 de desembre del 2008, de publicació del text refós del nou text del Codi penal, defineix com a delictes el tràfic de persones només per a la seva explotació laboral (amb circumstàncies agreujants, com ara el fet que la víctima sigui un menor i el delictes l'hagi comès una organització criminal utilitzant l'engany, la violència, la intimidació, i posant en perill la vida, la salut o la integritat de les víctimes), cal relacionar-lo amb altres articles del Codi com el 151 (afavoriment de la prostitució) i el 152 (proxenetisme). En tots aquests articles és patent, de la mateixa manera que ho fa el Conveni, la intenció del legislador de considerar com a circumstància agreujant el fet que la víctima sigui un menor.

Si bé és cert que una fórmula més genèrica de l'article 252, com ara: "qualsevol activitat o conducta quina finalitat sigui [...]" hauria estat suficient per incloure activitats recollides al Conveni (l'allotjament i l'acolliment) que no es troben en l'article, aquesta no és una deficiència insuperable, ja que el mateix títol de l'article (tràfic de persones) ja concreta l'activitat principal del delictes.

El Codi penal castiga el tràfic d'òrgans (article 121); l'esclavatge (article 134); l'establiment i l'afavoriment de la prostitució (article 150 i 151); el proxenetisme (article 152); el tràfic d'infants per alterar-ne la filiació (article 164); la falsificació de documents (article 435), i l'aplicació de la llei penal en l'espai (article 8), però no existeix, en l'ordenament jurídic andorrà, cap regulació relativa a les víctimes.

Si bé és cert que al llarg dels anys els tribunals andorrans han adoptat, quan ha calgut, mesures extraordinàries per protegir les víctimes dels agressors, les mesures requerides al Conveni van més enllà d'una protecció policial eficaç. No hi ha, doncs, un nivell de concreció tan exhaustiu vers les víctimes en la nostra legislació interna.

Sobre la responsabilitat de les persones jurídiques, cal esmentar que el Codi penal reconeix el fet que poden dur a terme activitats il·lícites (vegeu els articles del Codi penal relatius a les associacions il·lícites -articles 359 al 361- i al terrorisme -articles 362 al 367-) i fins i tot estableix penes més elevades en aquests casos, i malgrat la regulació de les persones penalment responsables parteix, en el nostre Codi, del principi de personalitat del dret penal i desestima qualsevol forma de responsabilitat penal directa de les persones jurídiques, d'acord amb el sistema dominant en l'àmbit de l'Europa continental (article 24.1: "La responsabilitat penal és personal. Només poden ser responsables les persones físiques"). Tot i això, la reforma de l'article 71 del Codi penal del 18 d'octubre del 2007 introdueix, si més no, unes conseqüències concretes que el Tribunal pot imposar raonadament en el moment de dictar sentència a les persones jurídiques, com ara la dissolució de la societat, la suspensió de les activitats, el tancament de l'empresa, multes, la impossibilitat de contractar amb l'Administració, entre d'altres. A més, el mateix Conveni reconeix que la responsabilitat d'una persona jurídica, d'acord amb els principis de dret de cada estat, pot ser penal, civil o administrativa (article 22.3 del Conveni).

Tenint en compte el que s'ha exposat, s'aprova:

La ratificació del Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans, obert a la signatura a Varsòvia el 16 de maig del 2005.

El Ministeri d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 14 d'octubre del 2010

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans, fet a Varsòvia el 16 de maig del 2005

Preàmbul

Els estats membres del Consell d'Europa i els altres signataris d'aquest Conveni,

Considerant que la finalitat del Consell d'Europa és aconseguir una unió més estreta entre els seus membres;

Considerant que el tràfic d'éssers humans constitueix una violació dels drets humans i un atac a la dignitat i la integritat de l'ésser humà;

Considerant que el tràfic d'éssers humans pot dur a una situació d'esclavatge per a les víctimes;

Considerant que el respecte dels drets de les víctimes, la seva protecció i la lluita contra el tràfic d'éssers humans han de ser els objectius primordials;

Considerant que tota acció o iniciativa contra el tràfic d'éssers humans no ha de ser discriminatòria i ha de prendre en consideració la igualtat entre les dones i els homes, com també una aproximació basada en els drets dels menors;

Recordant les declaracions dels ministres d'Afers Estrangers dels estats membres en les sessions 112 (14 i 15 de maig del 2003) i 114 (12 i 13 de maig del 2004) del Comitè de Ministres, que demanaven una acció reforçada del Consell d'Europa en l'àmbit del tràfic d'éssers humans;

Tenint present la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals (1950) i els seus protocols;

Tenint presents les recomanacions següents del Comitè de Ministres als estats membres del Consell d'Europa: Recomanació núm. R (91) 11 sobre l'explotació sexual, la pornografia, la prostitució i el tràfic de menors i de joves adults; Recomanació núm. R (97) 13 sobre la intimidació dels testimonis i els drets de

la defensa; Recomanació núm. R (2000) 11 sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans a l'efecte d'explotació sexual; Recomanació Rec (2001) 16 relativa a la protecció dels menors contra l'explotació sexual; Recomanació Rec (2002) 5 sobre la protecció de les dones contra la violència;

Tenint presents les recomanacions següents de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa: Recomanació 1325 (1997) relativa al tràfic de les dones i a la prostitució forçada als estats membres del Consell d'Europa; Recomanació 1450 (2000) sobre la violència contra les dones a Europa; Recomanació 1545 (2002) campanya contra el tràfic de dones; Recomanació 1610 (2003) migracions vinculades al tràfic de dones i a la prostitució; Recomanació 1611 (2003) tràfic d'òrgans a Europa; Recomanació 1663 (2004) esclavatge domèstic: servitud, persones au-pair i esposes comprades per correspondència;

Tenint presents la decisió-marc del Consell de la Unió Europea del 19 de juliol del 2002 relativa a la lluita contra el tràfic d'éssers humans; la decisió-marc del Consell de la Unió Europea del 15 de març del 2001 relativa a l'estatut de les víctimes en el marc dels procediments penals i de la directriu del Consell de la Unió Europea del 29 d'abril del 2004 relativa a l'autorització de residència lliurada als súbdits dels països tercers que són víctimes del tràfic d'éssers humans o que han estat objecte d'un ajut a la immigració clandestina i que cooperen amb les autoritats competents;

Tenint degudament en compte el Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional i el seu Protocol, que tenen com a objectiu prevenir, eradicar i castigar el tràfic de les persones, en especial de les dones i els menors, per tal de millorar la protecció que assegurin aquests instruments i desenvolupar les normes que enuncien;

Tenint degudament en compte els altres instruments jurídics internacionals rellevants en l'àmbit de la lluita contra el tràfic d'éssers humans;

Tenint en compte la necessitat d'elaborar un instrument jurídic internacional global que se centri en els drets de

la persona humana de les víctimes del tràfic i que instauri un mecanisme de seguiment específic;

Han convingut el següent:

Capítol I. Objecte, àmbit d'aplicació, principi de no-discriminació i definicions

Article 1

Objecte del Conveni

1. Aquest Conveni té per objecte:

a) Prevenir i combatre el tràfic d'éssers humans, tot garantint la igualtat entre les dones i els homes.

b) Protegir els drets humans de les víctimes del tràfic, dissenyar un marc complet de protecció i d'assistència a les víctimes i als testimonis, tot garantint la igualtat entre les dones i els homes, com també assegurar investigacions i actuacions judicials efectives.

c) Promoure la cooperació internacional en l'àmbit de la lluita contra el tràfic d'éssers humans.

2. Per tal d'assegurar una aplicació efectiva de les seves disposicions per les parts, aquest Conveni crea un mecanisme de seguiment específic.

Article 2

Àmbit d'aplicació

Aquest Conveni s'aplica a totes les formes de tràfic d'éssers humans, tant si són nacionals com transnacionals i estiguin vinculades a la delinqüència organitzada o no.

Article 3

Principi de no-discriminació

L'aplicació d'aquest Conveni per les parts, en especial el gaudiment de mesures de protecció i de promoció dels drets de les víctimes, s'ha d'aconseguir sense cap tipus de discriminació, com ara el gènere, la raça, el color, la llengua, la religió, les opinions polítiques o qualsevol altra opinió, l'origen nacional o social, el fet de pertànyer a una minoria nacional, el patrimoni, el naixement o qualsevol altra situació.

Article 4

Definicions

A l'efecte d'aquest Conveni:

a) «Tràfic d'éssers humans» vol dir el reclutament, el transport, el trasllat, l'allotjament o l'acolliment de persones, amb l'amenaça de recórrer o recorrent a la força o altres formes de coacció, amb segrest, frau, engany, abús d'autoritat o d'una situació de vulnerabilitat, o amb la proposta o l'acceptació de pagaments o d'avantatges per obtenir el consentiment d'una persona que tingui autoritat sobre una altra amb fins d'explotació. L'explotació comporta, com a mínim, l'explotació de la prostitució d'altri o d'altres formes d'explotació sexual, el treball o els serveis forçats, l'esclavatge o les pràctiques anàlogues a l'esclavatge, la servitud o l'extracció d'òrgans.

b) El consentiment d'una víctima del «tràfic d'éssers humans» a l'explotació que es pretén, com s'enuncia a la lletra a) d'aquest article, és irrelevant quan s'ha utilitzat qualsevol dels mitjans que s'enuncien a la lletra a).

c) El reclutament, el transport, el trasllat, l'allotjament o l'acolliment d'un menor amb la finalitat d'explotació són considerats com a «tràfic d'éssers humans», fins i tot si no involucra cap de les accions que s'enuncien a la lletra a) d'aquest article.

d) «Menor» vol dir qualsevol persona de menys de divuit anys.

e) «Víctima» vol dir qualsevol persona física sotmesa al tràfic d'éssers humans com es defineix en aquest article.

Capítol II. Prevenció, cooperació i altres mesures

Article 5

Prevenció del tràfic d'éssers humans

1. Cada part pren mesures per establir o reforçar la coordinació en l'àmbit nacional, entre els diversos organismes encarregats de prevenir i lluitar contra el tràfic d'éssers humans.

2. Cada part estableix i reforça polítiques i programes efectius per prevenir el tràfic d'éssers humans amb mitjans com ara: investigacions; campanyes d'informació, de sensibilització i d'educació; iniciatives socials i econòmiques i programes de formació, en particular per a persones vulnerables al tràfic i per a professionals relacionats amb el tràfic d'éssers humans.

3. Cada part promou una aproximació basada en els drets humans i utilitza una aproximació integral del gènere i sensible vers els menors, en el desenvolupament, l'aplicació i l'avaluació del conjunt de les polítiques i els programes esmentats a l'apartat 2.

4. Cada part pren les mesures adequades que siguin necessàries per aconseguir que les migracions es duguin a terme de manera legal, en especial mitjançant la difusió d'informació exacta pels serveis concernits, sobre les condicions que permeten entrar i residir legalment al seu territori.

5. Cada part pren mesures específiques per reduir la vulnerabilitat dels menors al tràfic, en especial mitjançant la creació d'un entorn protector per a ells.

6. Les mesures establertes de conformitat amb aquest article impliquen, si escau, les organitzacions no governamentals, altres organitzacions competents i altres elements de la societat civil, compromesos en la prevenció del tràfic d'éssers humans, la protecció o l'assistència a les víctimes.

Article 6

Mesures per desencoratjar la demanda

Per tal de desencoratjar la demanda que afavoreix totes les formes d'explotació de les persones, en especial de les dones i dels menors, que duu al tràfic, cada part adopta o reforça mesures legislatives, administratives, educatives, socials, culturals o altres, incloent-hi:

a) La recerca sobre les millors pràctiques, mètodes i estratègies.

b) L'augment de la consciència social sobre la responsabilitat i el paper important dels mitjans de comunicació i de la societat civil a l'hora d'identificar la demanda com una de les causes més arrelades del tràfic d'éssers humans.

c) Les campanyes d'informació amb objectius determinats que impliquen, entre altres i segons correspongui, les autoritats públiques i els responsables de les decisions polítiques.

d) Mesures preventives, incloent-hi programes educatius per a noies i nois durant la seva escolaritat, que

insisteixin en el caràcter inacceptable de la discriminació basada en el gènere i les seves conseqüències nefastes, en la importància de la igualtat de gènere i la dignitat i la integritat de cada ésser humà.

Article 7

Mesures a les fronteres

1. Sense perjudici dels compromisos internacionals relatius a la lliure circulació de persones, les parts reforcen, en la mesura que sigui possible, els controls que calgui a les fronteres per prevenir i detectar el tràfic d'éssers humans.

2. Cada part adopta les mesures legislatives o altres apropiades per prevenir, en la mesura que sigui possible, la utilització dels mitjans de transport per part de companyies aèries comercials per cometre delictes establerts de conformitat amb aquest Conveni.

3. Quan correspongui, i sense perjudici dels convenis internacionals aplicables, aquestes mesures inclouen l'obligació per part de les companyies aèries comercials, fins i tot de qualsevol companyia de transport o propietari o operador de qualsevol mitjà de transport, de verificar que tots els passatgers duen els documents de viatge necessaris per entrar a l'estat d'acolliment.

4. Cada part pren les mesures necessàries per sancionar, de conformitat amb el seu dret intern, els casos de violació de l'obligació que s'enuncia a l'apartat 3 d'aquest article.

5. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries i que permetin, de conformitat amb el seu dret intern, negar l'entrada o anul·lar el visat de persones implicades en la comissió dels delictes establerts de conformitat amb aquest Conveni.

6. Les parts reforcen la cooperació de les agències de control de fronteres, entre d'altres, mitjançant l'establiment i el manteniment de canals de comunicació directes.

Article 8

Seguretat i control dels documents

Cada part pren les mesures necessàries:

a) Per assegurar que els documents de viatge o d'identitat que expedeix

tinguin prou qualitat perquè no sigui fàcil utilitzar-los de manera indeguda, fàcil de falsificar-los o modificar-los, reproduir-los o expedir-los de manera il·lícita.

b) Per assegurar la integritat i la seguretat dels documents de viatge o d'identitat expedits per cada part o en nom seu i per impedir que no siguin creats i expedits de manera il·lícita.

Article 9

Legitimitat i validesa dels documents

A petició d'una altra part, una part verifica, de conformitat amb el seu dret intern i en un termini raonable, la legitimitat i la validesa dels documents de viatge o d'identitat expedits o que suposadament han estat expedits en nom seu i que són sospitosos de ser utilitzats per al tràfic d'éssers humans.

Capítol III. Mesures per protegir i promoure els drets de les víctimes, tot garantint la igualtat de gènere

Article 10

Identificació de les víctimes

1. Cada part proporciona a les seves autoritats competents persones formades i qualificades en la prevenció i la lluita contra el tràfic d'éssers humans, en la identificació i el suport a les víctimes, incloent-hi els menors, i s'assegura que les diverses autoritats col·laboren entre elles i amb les organitzacions rellevants de suport perquè les víctimes puguin ser identificades en un procediment que tingui degudament en compte la situació específica de les dones i dels menors víctimes i, en els casos que calgui, se'ls expedeixi autoritzacions de residència segons les condicions previstes a l'article 14 d'aquest Conveni.

2. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per identificar les víctimes, segons correspongui, en col·laboració amb altres parts i amb organitzacions rellevants de suport. Cada part s'assegura que, si les autoritats competents consideren que hi ha motius raonables per creure que una persona ha estat víctima del tràfic d'éssers humans, no es mogui del seu territori abans que les autoritats competents no finalitzin el procés d'identificació com a víctima del delictes que s'estableix a l'article 18 d'aquest Conveni

i rebí l'assistència prevista als apartats 1 i 2 de l'article 12.

3. Quan l'edat de la víctima és incerta i hi ha motius per creure que es tracta d'un menor, es presumeix que és un menor i se li concedeixen mesures de protecció específiques a l'espera que se'n verifiqui l'edat.

4. Tan bon punt un menor no acompanyat és identificat com una víctima, cada part:

- a) Li proporciona una representació per mitjà d'un tutor, una organització o una autoritat legal que actuï en bé del seu interès superior.
- b) Pren les mesures necessàries per establir-ne la identitat i la nacionalitat.
- c) Fa tots els esforços per localitzar la seva família, quan això sigui en bé del seu interès superior.

Article 11

Protecció de la vida privada

1. Cada part protegeix la vida privada i la identitat de les víctimes. Les seves dades personals es guarden i s'utilitzen de conformitat amb les condicions que estipula el Conveni per a la protecció de les persones respecte del processament automatitzat de les dades de caràcter personal (STE núm. 108).

2. Cada part adopta mesures per assegurar, en particular, que no es publiqui la identitat, o els elements que permetin la identificació d'un menor víctima del tràfic, a través dels mitjans de comunicació o per qualsevol altre mitjà, llevat que, en circumstàncies excepcionals, sigui per facilitar el rastreig de membres de la família del menor o per assegurar-ne el benestar i la protecció.

3. Cada part, d'acord amb l'article 10 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals tal com l'interpreta el Tribunal Europeu dels Drets Humans, considera la possibilitat d'adoptar mesures amb l'objectiu d'encoratjar els mitjans de comunicació a protegir la vida privada i la identitat de les víctimes, a través de l'autoregulació i mitjançant unes mesures de regulació o de coregulació.

Article 12

Assistència a les víctimes

1. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per assistir les víctimes en el seu restabliment físic, psicològic i social. Una assistència d'aquest tipus comprèn, com a mínim:

- a) Condicions de vida capaces d'assegurar-los la subsistència, amb mesures com ara un allotjament adequat i segur i una assistència psicològica i material;
- b) Accés a tractaments mèdics d'urgència;
- c) Serveis de traducció i d'interpretació, quan convingui;
- d) Assessorament i informació, en especial relacionats amb els seus drets legals i els serveis que tenen a la seva disposició, en un idioma que entenguin;
- e) Assistència que permeti que els seus drets i els seus interessos siguin presentats i considerats en les etapes pertinents del procediment penal contra els delinqüents;
- f) Accés a l'educació per als fills.

2. Cada part té degudament en compte les necessitats en matèria de seguretat i de protecció de les víctimes.

3. A més, cada part proporciona l'assistència mèdica necessària, o qualsevol altre tipus d'assistència, a les víctimes que resideixen legalment al seu territori, que no disposen dels recursos apropiats i que necessiten aquesta assistència.

4. Cada part adopta les normes segons les quals les víctimes que resideixen legalment en el seu territori estan autoritzades a accedir al mercat laboral, a la formació professional i a l'educació.

5. Cada part pren mesures, segons correspongui i en les condicions que preveu el seu dret intern, per cooperar amb les organitzacions no governamentals, altres organitzacions competents o amb altres elements de la societat civil, compromesos en l'assistència a les víctimes.

6. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per assegurar que l'assistència a una víctima

no està condicionada a la seva voluntat d'actuar com a testimoni o no.

7. Per aplicar les disposicions descrites en aquest article, cada part s'assegura que els serveis es proporcionen sobre una base consensuada i informada, tenint degudament en compte les necessitats especials de les persones en situació de vulnerabilitat i els drets dels menors en matèria d'allotjament, educació i assistència sanitària apropiada.

Article 13

Termini de restabliment i de reflexió

1. Cada part preveu, en el seu dret intern, un termini de restabliment i de reflexió d'almenys 30 dies, quan hi ha motius raonables per creure que la persona implicada és una víctima. Aquest termini ha de ser suficient perquè la persona implicada es pugui recuperar i fugir de la influència dels traficants o pugui prendre una decisió fonamentada sobre la seva cooperació amb les autoritats competents. Durant aquest termini, no és possible fer complir cap ordre d'expulsió contra la persona. Aquesta disposició és sense perjudici de les activitats dutes a terme per les autoritats competents en cadascuna de les fases del procediment nacional pertinent, i, en especial, durant la investigació i la persecució dels fets incriminats. Durant aquest termini, les parts autoritzen les persones implicades a quedar-se al seu territori.

2. Durant aquest termini, les persones a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article tenen dret a gaudir de les mesures contingudes als apartats 1 i 2 de l'article 12.

3. Les parts no estan obligades a respectar aquest termini per motius d'ordre públic, o quan es fa palès que l'estatus de víctima s'invoca indegudament.

Article 14

Permis de residència

1. Cada part expedeix a les víctimes un permís de residència renovable, en una o altra de les situacions següents o en ambdues:

- a) L'autoritat competent considera que la seva estada és necessària a causa de la seva situació personal.
- b) L'autoritat competent considera que la seva estada és necessària a causa

de la seva cooperació amb les autoritats competents en una investigació o en un procediment penal.

2. Quan és necessari legalment, l'autorització de residència de les víctimes menors s'expedeix de conformitat amb el seu interès superior i, quan correspongui, es renova en les mateixes condicions.

3. La no-renovació o la retirada d'una autorització de residència està subjecta a les condicions previstes en el dret intern de l'estat part.

4. Si una víctima presenta una sol·licitud per a un altre tipus de residència, l'estat part té en compte el fet que la víctima gaudeix o ha gaudit d'un permís de residència en virtut de l'apartat 1.

5. Considerant les obligacions de les parts a què fa referència l'article 40 d'aquest Conveni, cada estat part s'assegura que el lliurament d'un permís, de conformitat amb aquesta disposició, es fa sense perjudici del dret de demanar asil i d'obtenir-lo.

Article 15

Indemnització i recurs

1. Cada part assegura a les víctimes l'accés, a partir del seu primer contacte amb les autoritats competents, a les informacions relatives als procediments judicials i administratius pertinents en una llengua que puguin comprendre.

2. Cada part preveu, en la seva legislació nacional, el dret a l'assistència legal i a una assistència jurídica gratuïta per a les víctimes, segons les condicions que preveu el seu dret intern.

3. Cada part preveu, en la seva legislació interna, el dret de les víctimes a ser indemnitzades pels autors de delictes.

4. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per garantir la indemnització a les víctimes d'acord amb les condicions que preveu el seu dret intern, per exemple, mitjançant l'establiment d'un fons per a la indemnització de les víctimes o mesures o programes adreçats a l'assistència i a la integració social de les víctimes, que es podria finançar amb els actius procedents de l'aplicació de les mesures previstes a l'article 23.

Article 16

Repatriació i retorn de les víctimes

1. L'estat part del qual una víctima és nacional o en el qual tenia el dret de residir amb caràcter permanent, en el moment de la seva entrada al territori de l'estat d'acolliment, facilita i accepta, tenint en compte els drets, la seguretat i la dignitat d'aquesta persona, el seu retorn sense un retard indegut o poc raonable.

2. Quan un estat part retorna una víctima a un altre estat, aquest retorn es fa tenint en compte degudament els drets, la seguretat i la dignitat de la persona i l'estat de qualsevol procediment judicial vinculat al fet que es tracta d'una víctima i és preferentment voluntària.

3. A demanda d'un estat d'acolliment, l'estat part requerit verifica si una persona és nacional seu o si tenia el dret de residir de manera permanent al seu territori en el moment en què va entrar al territori de l'estat d'acolliment.

4. Per facilitar el retorn d'una víctima que no disposa dels documents apropiats, l'estat part del qual aquesta persona és nacional, o hi tenia el dret de residir de manera permanent en el moment en què va entrar al territori de l'estat d'acolliment, accepta expedir, a petició de l'estat d'acolliment, els documents de viatge o qualsevol altra autorització necessària per permetre viatjar la persona i tornar a entrar al seu territori.

5. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per establir programes de repatriació amb la participació de les institucions nacionals o internacionals i de les organitzacions no governamentals pertinents. Aquests programes tenen com a objectiu evitar la revictimització. Cada part hauria de fer tots els esforços per afavorir la reinserció de les víctimes en la societat de l'estat de retorn, incloent-hi la reinserció en el sistema educatiu i el mercat laboral, en especial mitjançant l'adquisició i la millora de les seves competències professionals. Pel que fa als menors, aquests programes haurien d'incloure el dret a l'educació, així com mesures que assegurin una protecció adequada o una acollida per part de la família o les institucions d'acolliment apropiades.

6. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per posar a disposició de les víctimes, en col·laboració amb qualsevol altre estat part implicat quan sigui apropiat, informació de contacte sobre les institucions que poden assistir-los al país on han tornat o han estat repatriats, com ara autoritats competents, organitzacions no governamentals, professionals del dret capaços d'assessorar-los i agències de benestar social.

7. Els menors víctimes no són repatriats a un estat si hi ha algun indici, com a resultat d'una avaluació sobre els riscos i la seguretat, que el retorn no és en benefici de l'interès superior del menor.

Article 17

Igualtat de gènere

Cada part, en aplicació de les mesures que s'estipulen en aquest capítol, fixa com a objectiu la promoció de la igualtat de gènere i utilitza una aproximació integral del gènere en el desenvolupament, l'aplicació i l'avaluació d'aquestes mesures.

Capítol IV. Dret penal substantiu

Article 18

Penalització del tràfic d'éssers humans

Cada part adopta les mesures legislatives i altres que siguin necessàries per establir com a delictes la conducta descrita a l'article 4 d'aquest Conveni, quan ha estat comesa intencionadament.

Article 19

Penalització de la utilització dels serveis d'una víctima

Cada part considera l'adopció de mesures legislatives i altres que siguin necessàries per establir com a delictes en el dret intern la utilització dels serveis que són objecte de l'explotació a què fa referència la lletra a) de l'article 4 d'aquest Conveni, amb coneixement que la persona és víctima del tràfic d'éssers humans.

Article 20

Penalització dels actes relatius als documents de viatge o d'identitat

Cada part adopta les mesures legislatives i altres que siguin necessàries per establir com a delictes les conductes següents, quan s'han comès

intencionadament i amb la finalitat de permetre el tràfic d'éssers humans:

- a) Falsificar un document de viatge o d'identitat.
- b) Procurar o subministrar un document d'aquestes característiques.
- c) Retenir, sostreure, ocultar, malmetre o destruir un document de viatge o d'identitat d'una altra persona.

Article 21

Temptativa i complicitat o inducció

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que siguin necessàries per establir com a delictes, quan s'ha comès intencionadament, la complicitat o la inducció a la comissió de qualsevol dels delictes establerts de conformitat amb els articles 18 i 20 d'aquest Conveni.

2. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que siguin necessàries per establir com a delictes, quan s'ha comès intencionadament, la temptativa per a la comissió dels delictes establerts de conformitat amb els articles 18 i 20, lletra a), d'aquest Conveni.

Article 22

Responsabilitat de les persones jurídiques

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que siguin necessàries per assegurar que una persona jurídica pugui ser considerada responsable dels delictes establerts en aquest Conveni, quan s'hagin comès per a benefici propi d'una persona física que actua, ja sigui individualment, ja sigui com a membre d'un òrgan de la persona jurídica, que exerceix un poder de direcció en el seu si, d'acord amb:

- a) Un poder de representació de la persona jurídica.
- b) Una autoritat per prendre decisions en nom de la persona jurídica.
- c) Una autoritat per exercir un control en el si de la persona jurídica.

2. A més dels casos previstos a l'apartat 1, cada part adopta les mesures necessàries per assegurar que una persona jurídica pugui ser considerada responsable quan l'absència de vigilància o de control per part de la persona física a què es refereix l'apartat 1 ha fet possible que es cometés un delictes establert de

conformitat amb aquest Conveni, per al benefici de la persona jurídica per part d'una persona física que actua sota la seva autoritat.

3. Subjecte als principis legals de l'estat part, la responsabilitat d'una persona jurídica pot ser penal, civil o administrativa.

4. Aquesta responsabilitat s'estableix sense perjudici de la responsabilitat penal de les persones físiques que hagin comès el delictes.

Article 23

Sancions i mesures

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que siguin necessàries per assegurar que els delictes establerts de conformitat amb els articles 18 al 21 siguin penats amb sancions efectives, proporcionades i dissuasives. Aquestes sancions inclouen penes de privació de llibertat susceptibles de donar lloc a l'extradició, pels delictes establerts de conformitat amb l'article 18, quan hagin estat comesos per persones físiques.

2. Cada part s'assegura que les persones jurídiques considerades responsables de conformitat amb l'article 22, siguin objecte de sancions o de mesures penals o no penals efectives, proporcionades i dissuasives, incloent-hi sancions pecuniàries.

3. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que siguin necessàries que li permetin confiscar o, si més no, privar, dels instruments i els productes dels delictes establerts de conformitat amb els articles 18 i 20, lletra a), d'aquest Conveni, o els béns el valor dels quals correspon a aquests productes.

4. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per permetre el tancament temporal o definitiu de qualsevol establiment utilitzat per dur a terme el tràfic d'éssers humans, sense perjudici dels drets de tercers de bona fe, o per prohibir a l'autor d'aquest delictes, temporalment o definitivament, l'exercici de l'activitat en el curs de la qual s'ha comès el delictes.

Article 24

Circumstàncies agreujants

Cada part s'assegura que les circumstàncies següents siguin considerades

com a circumstàncies agreujants en la determinació de la pena pels delictes establerts de conformitat amb l'article 18 d'aquest Conveni:

- a) El delicte ha posat en perill, deliberadament o per negligència greu, la vida de la víctima.
- b) El delicte ha estat comès contra un menor.
- c) El delicte ha estat comès per un funcionari públic en l'exercici de les seves funcions.
- d) El delicte ha estat comès en el marc d'una organització criminal.

Article 25

Condemnes anteriors

Cada part adopta les mesures legislatives i altres per preveure la possibilitat de considerar, quan es determini la pena, les sentències fermes dictades per un altre estat part pels delictes establerts de conformitat amb aquest Conveni.

Article 26

Disposició de no-sanció

Cada part preveu, de conformitat amb els principis fonamentals del seu ordenament jurídic, la possibilitat de no imposar penes a les víctimes per la seva participació en activitats il·legals en la mesura que hi hagin estat obligades.

Capítol V. Investigacions, actuacions judicials i dret processal

Article 27

Demandes ex parte i ex officio

1. Cada part s'assegura que les investigacions o les actuacions judicials dels delictes establerts de conformitat amb aquest Conveni no depenguin de la declaració o de l'acusació procedent d'una víctima, almenys quan el delicte s'hagi comès, totalment o en part, al seu territori.

2. Cada part s'assegura que les víctimes d'un delicte comès al territori d'un estat part diferent del que resideixen puguin presentar una denúncia a les autoritats competents del seu estat de residència. L'autoritat competent a la qual ha estat presentada la denúncia, en la mesura en què no té la competència a aquest respecte, la trameta sense demora a l'autoritat competent de l'estat part del territori on hagi estat comès el delicte.

Aquesta denúncia es tramita de conformitat amb el dret intern de l'estat part on s'hagi comès el delicte.

3. Cada part assegura, mitjançant mesures legislatives o altres, de conformitat amb les condicions que preveu el seu dret intern, a qualsevol grup, fundació, associació o organitzacions no governamentals, l'objectiu de les quals és lluitar contra el tràfic d'éssers humans o protegir els drets de la persona humana, la possibilitat d'assistir i/o donar suport a la víctima, amb el seu consentiment, durant els procediments penals relatius al delicte establert de conformitat amb l'article 18 d'aquest Conveni.

Article 28

Protecció de les víctimes, dels testimonis i de les persones que col·laboren amb les autoritats judicials

1. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per proporcionar una protecció efectiva i apropiada de represàlies o intimidacions potencials, en particular durant o després de les investigacions i de les actuacions judicials contra els autors, a:

a) Les víctimes.

b) Quan sigui apropiat, les persones que subministren informacions relatives a delictes establerts de conformitat amb l'article 18 d'aquest Conveni o que col·laboren d'alguna altra manera amb les autoritats encarregades de les investigacions o de les actuacions judicials.

c) Els testimonis que fan una declaració respecte dels delictes establerts de conformitat amb l'article 18 d'aquest Conveni.

d) Quan sigui necessari, els membres de la família de les persones a què fan referència les lletres a) i c).

2. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per assegurar i per oferir diversos tipus de protecció. Aquestes mesures poden incloure la protecció física, la reubicació, el canvi d'identitat i l'ajut per obtenir un treball.

3. A una víctima menor d'edat se li proporcionen mesures de protecció es-

pecials tenint en compte el seu interès superior.

4. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per proporcionar, quan sigui necessari, una protecció apropiada de represàlies o intimidacions potencials, en particular durant i després de les investigacions i de les actuacions judicials contra els autors, als membres dels grups, les fundacions, les associacions o les organitzacions no governamentals que duguin a terme les activitats que s'enuncien a l'apartat 3 de l'article 27.

5. Cada part considera la possibilitat de concloure convenis o acords amb d'altres estats per aplicar aquest article.

Article 29

Autoritats especialitzades i instàncies de coordinació

1. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per assegurar que persones o entitats estiguin especialitzades en la lluita contra el tràfic d'éssers humans i en la protecció de les víctimes. Aquestes persones o entitats han de tenir la independència necessària, de conformitat amb els principis fonamentals de l'ordenament jurídic de l'estat part, per exercir les seves funcions de manera efectiva i quedar alliberades de qualsevol pressió excessiva. Aquestes persones o el personal d'aquestes entitats han de tenir una formació i uns recursos financers per a la seva tasca.

2. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per assegurar la coordinació de la política i les accions dels departaments governamentals i d'altres organismes públics que lluiten contra el tràfic d'éssers humans, quan sigui apropiat, mitjançant la creació d'òrgans de coordinació.

3. Cada part proporciona o reforça la formació dels agents que calgui en la prevenció i la lluita contra el tràfic d'éssers humans, incloent-hi la formació en drets humans. Aquesta formació es pot adaptar als diversos serveis i, quan cal, se centra en els mètodes utilitzats per impedir el tràfic, en la persecució dels traficants i en la protecció dels drets de les víctimes, incloent-hi la protecció de les víctimes contra els traficants.

4. Cada part considera el nomenament de relators nacionals o altres mecanismes per al seguiment de les activitats contra el tràfic per part de les institucions de l'estat i de l'aplicació de les obligacions que preveu la legislació nacional.

Article 30

Procediments judicials

De conformitat amb la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i, en particular amb l'article 6, cada part adopta les mesures legislatives o altres que siguin necessàries per garantir durant el curs del procediment judicial:

- a) La protecció de la vida privada de les víctimes i, quan sigui apropiat, la seva identitat.
- b) La seguretat de les víctimes i la protecció contra la intimidació.

D'acord amb les condicions que preveu el seu dret intern i, quan es tracta de víctimes menors d'edat, tenint en compte de manera molt especial les necessitats dels menors i garantint el dret a mesures de protecció especials.

Article 31

Jurisdicció

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que siguin necessàries per establir la seva jurisdicció respecte a qualsevol delictes establert de conformitat amb aquest Conveni, quan el delictes es comet:

- a) Al seu territori; o
- b) A bord d'un vaixell amb pavelló de l'estat part; o
- c) A bord d'una aeronau matriculada segons les lleis de l'estat part; o
- d) Per un dels seus nacionals, o per un apàtrida que tingui la residència habitual al seu territori, si el delictes és punible penalment allà on ha estat comès o si el delictes ha estat comès fora de la jurisdicció territorial de cap estat.
- e) Contra un dels seus nacionals.

2. Cada part pot, en el moment de signar o de depositar el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa,

declarar que es reserva el dret de no aplicar o d'aplicar només en casos o condicions determinades, les normes jurisdiccionals contingudes a les lletres d) i e) de l'apartat 1 o de qualsevol part d'aquest article.

3. Cada part adopta les mesures que siguin necessàries per establir la seva jurisdicció sobre qualsevol delictes a què fa referència aquest Conveni, en els casos en què el presumpte autor del delictes és al seu territori i no pot ser extradit a un altre estat part només per la seva nacionalitat, després d'una demanda d'extradició.

4. Quan més d'un estat part reivindica la seva jurisdicció sobre un presumpte delictes establert de conformitat amb aquest Conveni, les parts involucrades s'han de consultar, quan sigui apropiat, per determinar la jurisdicció més apropiada per al judici.

5. Sense perjudici de les normes generals del dret internacional, aquest Conveni no exclou cap jurisdicció penal exercida per una part de conformitat amb el seu dret intern.

Capítol VI. Cooperació internacional i cooperació amb la societat civil

Article 32

Principis generals i mesures de cooperació internacional

Les parts cooperen entre elles de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni i mitjançant l'aplicació dels instruments internacionals i regionals pertinents, els acords basats en legislacions uniformes o recíproques i el seu dret intern, en la mesura més àmplia possible, amb l'objectiu de:

- Prevenir i combatre el tràfic d'éssers humans.
- Protegir i assistir les víctimes.
- Dur a terme investigacions o procediments relatius als delictes establerts de conformitat amb aquest Conveni.

Article 33

Mesures relatives a les persones en perill o desaparegudes

1. Quan una part, segons la informació de què disposa, té motius raonables per creure que la vida, la llibertat o la

integritat física d'una persona a què fa referència l'apartat 1 de l'article 28 es troba en perill immediat en el territori d'un altre estat part, l'estat part que disposa de la informació, en cas d'urgència, ha de trametre-la sense demora a l'altre estat part perquè prengui les mesures de protecció apropiades.

2. Les parts d'aquest Conveni poden considerar reforçar la seva cooperació en la recerca de les persones desaparegudes, en especial dels menors desapareguts, si la informació disponible els porta a pensar que aquestes persones són víctimes de tràfic d'éssers humans. Amb aquesta finalitat, els estats part poden concloure entre elles tractats bilaterals o multilaterals.

Article 34

Informació

1. La part sol·licitada informa puntualment la part sol·licitant del resultat definitiu de les accions preses en virtut d'aquest capítol. La part sol·licitada també informa puntualment la part sol·licitant de qualsevol circumstància que impossibiliti la realització de l'acció sol·licitada o que la pugui endarrerir considerablement.

2. Una part, en el límit del seu dret intern i en absència de sol·licitud prèvia, pot enviar a un altre estat part la informació obtinguda en el marc de les seves pròpies investigacions quan considera que la revelació d'aquesta informació pot ajudar la part destinatària a iniciar o a dur a terme investigacions o procediments sobre delictes establerts de conformitat amb aquest Conveni, o quan podrien conduir a una sol·licitud de cooperació formulada per aquell estat part en virtut d'aquest capítol.

3. Abans de comunicar aquesta informació, l'estat part que la subministra pot sol·licitar que romangui confidencial o que només s'utilitzi sota certes condicions. Si l'estat receptor no pot complir aquesta demanda, n'ha d'informar l'altre estat, el qual ha de determinar llavors si la informació ha de ser, malgrat tot, subministrada. Si l'estat part destinatari accepta la informació subjecta a les condicions, hi resta vinculat.

4. Tota informació sol·licitada relativa als articles 13, 14 i 16, necessària per a l'atribució dels drets conferits per

aquests articles, es tramet sense demora a petició de l'estat part concernit, amb el degut respecte per l'article 11 d'aquest Conveni.

Article 35

Cooperació amb la societat civil

Cada part encoratja les autoritats de l'estat i els funcionaris a cooperar amb les organitzacions no governamentals, amb altres organitzacions pertinents i amb els membres de la societat civil, per establir col·laboracions estratègiques amb l'objectiu d'assolir el propòsit d'aquest Conveni.

Capítol VII. Mecanisme de seguiment

Article 36

Grup d'experts sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans

1. El Grup d'experts sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans (d'ara endavant anomenat «GRETA») segueix l'aplicació d'aquest Conveni per part dels estats part.

2. El GRETA està format per un mínim de 10 membres i un màxim de 15, tenint en compte un equilibri de gènere i un equilibri geogràfic, així com uns coneixements pluridisciplinaris. Són elegits pel Comitè dels estats part per una durada de 4 anys, renovable un cop, entre els nacionals dels estats part d'aquest Conveni.

3. L'elecció dels membres del GRETA es basa en els principis següents:

a) Són escollits entre persones amb una alta moralitat, conegudes per la seva reconeguda competència en el camp dels drets humans, l'assistència i la protecció de les víctimes, i la lluita contra el tràfic d'éssers humans o que tenen una experiència professional en els àmbits que cobreix aquest Conveni.

b) Participen a títol individual, són independents i imparcials en l'exercici de les seves funcions i estan disponibles per complir les seves responsabilitats de manera efectiva.

c) No hi pot haver dos membres del GRETA que siguin nacionals d'un mateix estat.

d) Haurien de representar els ordenaments jurídics principals.

4. El procediment per elegir els membres del GRETA el determina el Comitè de ministres, després de consultar-ho i un cop obtingut el consentiment unànime dels estats part del Conveni, en el termini d'un any a comptar a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. El GRETA adopta les seves pròpies normes de procediment.

Article 37

Comitès dels estats part

1. El Comitè dels estats part està format pels representants del Comitè de ministres del Consell d'Europa dels estats part del Conveni i pels representants dels estats part del Conveni que no són membres del Consell d'Europa.

2. El Comitè dels estats parts és convocat pel secretari general del Consell d'Europa. La seva primera reunió s'ha de celebrar en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per elegir els membres del GRETA. Subseqüentment, es reuneix quan ho demana una tercera part dels estats parts, el president del GRETA o el secretari general.

3. El Comitè dels estats part adopta les seves pròpies normes de procediment.

Article 38

Procediment

1. El procediment d'avaluació concerneix els estats part del Conveni i es divideix en cicles la durada dels quals és determinada pel GRETA. Al principi de cada cicle, el GRETA selecciona les disposicions especials sobre les quals es basarà el procediment d'avaluació.

2. El GRETA determina els mitjans més apropiats per procedir a aquesta avaluació. El GRETA pot, en especial, adoptar un qüestionari per a cadascun dels cicles d'avaluació que pot servir de base a l'hora d'avaluar l'aplicació d'aquest Conveni per part dels estats part. Aquest qüestionari s'adreça a tots els estats part. Els estats part responen a aquest qüestionari i a qualsevol altra sol·licitud d'informació del GRETA.

3. El GRETA pot demanar informació a la societat civil.

4. Subsidiàriament, el GRETA pot organitzar visites als països en cooperació amb les autoritats nacionals i la «persona de contacte» designada per elles i, si és necessari, amb l'assistència d'experts nacionals independents. Durant aquestes visites, el GRETA es pot fer assistir per especialistes en àmbits específics.

5. El GRETA redacta un projecte d'informe que conté les anàlisis relatives a l'aplicació de les disposicions en què es basa l'avaluació, així com els suggeriments i les propostes relatives a la manera en què l'estat concernit pot tractar els problemes identificats. El projecte d'informe es trameta a l'estat part que ha estat objecte d'avaluació perquè aporti comentaris. Els seus comentaris es tenen en compte quan el GRETA redacta l'informe.

6. Sobre aquesta base, el GRETA adopta el seu informe i les seves conclusions relatives a les mesures preses per l'estat part concernit per aplicar les disposicions d'aquest Conveni. Aquest informe i aquestes conclusions es comuniquen a l'estat part concernit i al Comitè dels estats parts. L'informe i les conclusions del GRETA es publiquen, a partir de la seva adopció, amb els comentaris eventuais de l'estat part concernit.

7. Sense perjudici del procediment dels apartats 1 al 6 d'aquest article, el Comitè dels estats part pot adoptar, sobre la base de l'informe i les conclusions del GRETA, recomanacions adreçades a l'estat part (a) sobre les mesures que cal prendre per aplicar les conclusions del GRETA, si és necessari, estipulant una data per sotmetre informacions sobre la seva aplicació i (b) amb la finalitat de promoure la cooperació amb aquest estat part per a l'aplicació correcta d'aquest Conveni.

Capítol VIII. Relació amb altres instruments internacionals

Article 39

Relació amb el Protocol addicional per prevenir, suprimir i castigar el tràfic de persones, en particular de dones i d'infants del Conveni de les Nacions Unides contra la delinqüència organitzada transnacional

Aquest Conveni no afecta els drets i les obligacions que dimanen de les

disposicions del Protocol addicional per prevenir, suprimir i castigar el tràfic de persones, en particular de dones i d'infectats del Conveni de les Nacions Unides i té la finalitat de millorar la protecció que procura el Protocol i de desenvolupar els seus criteris.

Article 40

Relació amb altres instruments internacionals

1. Aquest Conveni no afecta els drets i les obligacions que dimanen de les disposicions d'altres instruments internacionals dels quals els estats part en aquest Conveni són part o ho seran, i que contenen disposicions relatives a les matèries regulades per aquest Conveni i que assegurin més protecció i assistència a les víctimes del tràfic.

2. Les parts del Conveni poden concloure entre elles acords bilaterals o multilaterals relatius a les qüestions que regula aquest Conveni, amb el propòsit de completar o reforçar les seves disposicions o per facilitar l'aplicació dels principis que inclou.

3. Les parts que són membres de la Unió Europea apliquen, en les seves relacions mútues, les normes de la Comunitat i de la Unió Europea en la mesura en què existeixin normes de la Comunitat o de la Unió Europea que regulin el tema en concret i aplicable a un cas específic, sense perjudici de l'objecte i la finalitat d'aquest Conveni i sense perjudici de la seva total aplicació per part dels altres estats part.

4. Cap disposició d'aquest Conveni no afecta els drets, les obligacions i les responsabilitats dels estats i dels particulars en virtut del dret internacional, incloent-hi el dret internacional humanitari i el dret internacional relatiu als drets humans i, en especial, quan s'apliquen, del Conveni de 1951 i el Protocol de 1967 relatius a l'estatut dels refugiats, i del principi de no-devolució que contenen.

Capítol IX. Esmenes del Conveni

Article 41

Esmenes

1. Qualsevol esmena d'aquest Conveni proposada per un estat part ha de ser comunicada al secretari general del Consell d'Europa, que és qui la trameta

als estats membres del Consell d'Europa, a tot estat signatari, a tot estat part, a la Comunitat Europea i a qualsevol estat invitat a signar aquest Conveni, de conformitat amb les disposicions de l'article 42, així com també a qualsevol estat que ha estat invitat a adherir-se a aquest Conveni de conformitat amb les disposicions de l'article 43.

2. Qualsevol esmena proposada per un estat part es comunica al GRETA, que presenta al Comitè de ministres la seva opinió sobre l'esmena proposada.

3. El Comitè de ministres examina l'esmena proposada i l'opinió presentada pel GRETA, i després d'haver consultat els estats part del Conveni i d'haver-ne obtingut el consentiment unànime, pot adoptar aquesta esmena.

4. El text de qualsevol esmena adoptada pel Comitè de ministres de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article es notifica als estats part perquè l'acceptin.

5. Qualsevol esmena adoptada d'acord amb l'apartat 3 d'aquest article entrarà en vigor el primer dia del mes següent de l'expiració d'un període d'un mes després de la data en què tots els estats part hagin informat el secretari general que l'han acceptada.

Capítol X. Disposicions finals

Article 42

Signatura i entrada en vigor

1. Aquest Conveni s'obre a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa, els estats no membres que han participat en la seva elaboració, i a la Comunitat Europea.

2. Aquest Conveni està subjecte a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

3. Aquest Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què 10 signataris, que inclouguin com a mínim 8 estats membres del Consell d'Europa, hagin expressat el seu consentiment a estar vinculats pel Conveni, de conformitat amb les disposicions de l'apartat anterior.

4. En relació amb qualsevol estat esmentat a l'apartat 1 o la Comunitat Europea que manifesti amb posterioritat el seu consentiment a estar vinculat pel Conveni, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

Article 43

Adhesió al Conveni

1. Després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, el Comitè de ministres del Consell d'Europa pot, després de consultar-ho amb els estats part del Conveni i d'obtenir-ne el consentiment unànime, invitar qualsevol estat no membre del Consell d'Europa que no hagi participat en l'elaboració del Conveni a adherir-se a aquest Conveni mitjançant una decisió presa per la majoria que preveu la lletra d) de l'article 20, de l'Estatut del Consell d'Europa, i pel vot unànime dels representants dels estats contractants que tenen dret a participar en el Comitè de ministres.

2. En relació amb qualsevol estat que s'hi adhereixi, el Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data del dipòsit de l'instrument d'adhesió prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 44

Aplicació territorial

1. Qualsevol estat o la Comunitat Europea pot, en el moment de signar o de dipositar el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, designar el territori o els territoris als quals s'aplica aquest Conveni.

2. Qualsevol estat part pot, en qualsevol moment posterior i mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, estendre l'aplicació d'aquest Conveni a qualsevol altre territori especificat en la declaració i del qual és responsable de les seves relacions internacionals o en nom del qual està autoritzat a prendre compromisos. Respecte d'aquest territori, el Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la declaració pel secretari general.

3. Tota declaració feta en virtut dels dos apartats anteriors, respecte a qualsevol territori especificat en aquesta declaració, pot ser retirada mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. La retirada esdevé efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 45

Reserves

No es pot efectuar cap reserva en relació amb les disposicions d'aquest Conveni, amb l'excepció de la reserva de l'apartat 2 de l'article 31.

Article 46

Denúncia

1. Qualsevol estat part pot, en qualsevol moment, denunciar aquest Conveni mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa.

2. Aquesta denúncia esdevindrà efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 47

Notificació

El Secretari general del Consell d'Europa ha de notificar als estats membres del Consell d'Europa, a qualsevol estat signatari, a tot estat part, a la Comunitat Europea, a qualsevol estat que hagi estat invitat a signar aquest Conveni d'acord amb l'article 42, i a tot estat invitat a adherir-se al Conveni, de conformitat amb l'article 43:

- a) Qualsevol signatura.
- b) El dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.
- c) Qualsevol data d'entrada en vigor d'aquest Conveni, d'acord amb els articles 42 i 43.
- d) Qualsevol esmena adoptada de conformitat amb l'article 41 i la data d'entrada en vigor de l'esmena esmentada.
- e) Qualsevol denúncia feta en compliment de les disposicions de l'article 46.

f) Qualsevol altre acte, notificació o comunicació en relació amb aquest Conveni.

g) Qualsevol reserva feta en virtut de l'article 45.

En testimoni de la qual cosa, els sotsignats, degudament autoritzats a aquest efecte, signen aquest Conveni.

Fet a Varsòvia, el 16 de maig del 2005, en francès i en anglès, tots dos textos igualment fefaents, en un sol exemplar que serà dipositat als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa lliurarà còpies certificades a cadascun dels estats membres del Consell d'Europa, als estats no membres que han participat en l'elaboració d'aquest Conveni, a la Comunitat Europea i a qualsevol altre estat invitat a adherir-se a aquest Conveni.

Situació del Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans, fet a Varsòvia el 16 de maig del 2005

Entrada en vigor: 1 de febrer del 2008.

Ucraïna	17 de novembre del 2005								
Xipre	16 de maig del 2005	24 d'octubre del 2007	1 de febrer del 2008						

Estats no membres del Consell
d'Europa

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T	C	O
Canadà									
Estats Units d'Amèrica									
Japó									
Mèxic									
Santa Seu									

Organitzacions internacionals

Organització	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T	C	O
Unió Europea									

a: adhesió - s: signatura sense reserva de ratificació - su: successió - r: signatura ad referendum - R: reserves - D: declaracions - A: autoritats - T: aplicació territorial - C: comunicació - O: objecció.

Declaracions i reserves

Dinamarca

Reserva consignada en una carta del ministre d'Afers Exteriors de Dinamarca dipositada amb l'instrument de ratificació el 19 de setembre del 2007 (original en anglès).

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni, Dinamarca es reserva el dret de no aplicar l'article 31, apartat 1 e) del Conveni.

Període d'efecte: 1 de febrer del 2008.

La declaració precedent concerneix l'article 31.

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 19 de setembre del 2007 (original en francès).

Dinamarca declara que el Conveni no s'aplica a les illes Fèroe ni a Grenlàndia fins que no hi hagi una altra decisió.

Període d'efecte: 1 de febrer del 2008.

La declaració precedent concerneix l'article 44.

Eslovènia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 3 de setembre del 2009 (original en anglès).

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni, la República

d'Eslovènia declara que es reserva el dret de no aplicar la norma de jurisdicció prevista a la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 31 del Conveni, atès que no pot garantir l'enjudiciament d'un apàtrida que tingui la residència habitual al seu territori si el delicte es comet al marge de la jurisdicció de cap estat.

Període d'efecte: 1 de gener del 2010.

La declaració precedent concerneix l'article 31.

Espanya

Declaració consignada en una nota verbal de la Representació Permanent d'Espanya dipositada amb l'instrument de ratificació del 2 d'abril del 2009 (original en francès).

En cas que el Conveni del Consell d'Europa sobre la lluita contra el tràfic d'éssers humans s'apliqui a Gibraltar, Espanya desitja formular la declaració següent:

1. Gibraltar és un territori no autònom les relacions internacionals del qual són responsabilitat del Regne Unit i que és objecte d'un procés de descolonització d'acord amb les decisions i les resolucions pertinents de l'Assemblea General de les Nacions Unides.

2. Les autoritats de Gibraltar tenen un caràcter local i exerceixen competències exclusivament internes que tenen l'origen i es basen en la distribució i l'atribució de competències atorgades pel Regne Unit de conformitat amb la seva legislació interna, en la seva qualitat d'estat sobirà del qual depèn el territori no autònom esmentat.

3. En conseqüència, la participació eventual d'autoritats gibraltarenyes en l'aplicació del Conveni es considera com a desenvolupada exclusivament en el marc de les competències internes de Gibraltar i no es podrà considerar com una modificació en cap aspecte dels dos apartats anteriors.

Període d'efecte: 1 d'agost del 2009.

França

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 9 de gener del 2008 (original en francès).

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni, el Govern francès

declara que la seva jurisdicció és competent per conèixer els delictes establerts d'acord amb l'article 20 d'aquest Conveni i que hagin estat comesos pels seus nacionals fora del territori de la República Francesa, només si els delictes també se sancionen segons la legislació de l'estat on s'han comès, i si aquests delictes també són objecte, o bé d'una reclamació de la víctima o dels seus beneficiaris, o d'una denúncia de les autoritats del país on s'han comès.

Període d'efecte: 1 de maig del 2008.

La declaració precedent concerneix els articles 20 i 31.

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 8 de gener del 2008 (original en francès).

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni, el Govern francès declara que la seva jurisdicció és competent per conèixer els delictes establerts pel Conveni i que hagin estat comesos contra un nacional seu fora del territori de la República Francesa només quan els fets hagin donat lloc a una reclamació de la víctima o a una denúncia oficial de les autoritats del país on s'hagin comès.

Període d'efecte: 1 de maig del 2008.

La declaració precedent concerneix l'article 31.

Geòrgia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 14 de març del 2007 (original en anglès).

Geòrgia declara que, fins al restabliment de la integritat territorial de Geòrgia, el Conveni només s'aplicarà al territori de Geòrgia, on Geòrgia exerceix plenament la seva jurisdicció.

Període d'efecte: 1 de febrer del 2008.

Letònia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 6 de març del 2008 (original en anglès).

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni, la República de Letònia declara que es reserva el dret de no aplicar les normes de jurisdicció definides als apartats 1 d) i e).

Període d'efecte: 1 de juliol del 2008.

La declaració precedent concerneix l'article 31.

Macedònia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 27 de maig del 2009 (original en anglès).

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni, la República de Macedònia declara que es reserva el dret d'aplicar les lletres 1 d) i 1 e) de l'article 31 del Conveni d'acord amb les disposicions del Codi penal de la República de Macedònia.

Període d'efecte: 1 de setembre del 2009.

La declaració precedent concerneix l'article 31.

Malta

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 30 de gener del 2008 (original en anglès).

Respecte de l'apartat 1 de l'article 31 del Conveni, Malta declara que només aplica les normes de jurisdicció establertes a la lletra d) quan el delicte el comet un nacional seu. Malta declara que no aplica les normes de jurisdicció establertes a la lletra e) d'aquest article.

Període d'efecte: 1 de maig del 2008.

La declaració precedent concerneix l'article 31.

Moldàvia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 19 de maig del 2006 (original en anglès).

La República de Moldàvia declara que fins al restabliment complet de la integritat territorial de la República de Moldàvia, les disposicions del Conveni només s'aplicaran al territori efectivament controlat per les autoritats de la República de Moldàvia.

Període d'efecte: 1 de febrer del 2008.

Països Baixos

Declaració consignada en l'instrument d'acceptació dipositat el 22 d'abril del 2010 (original en anglès).

De conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 44 del Conveni, el Regne dels Països Baixos declara que accepta el Conveni esmentat per al Regne a Europa.

Període d'efecte: 1 d'agost del 2010.

La declaració precedent concerneix l'article 44.

Portugal

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 27 de febrer del 2008 (original en anglès).

La República Portuguesa declara que, respecte de les disposicions de les lletres d) i e) de l'apartat 1 de l'article 31 del Conveni, es reserva el dret de no aplicar les disposicions que s'hi estableixen, tenint en compte que la legislació penal portuguesa estableix normes de jurisdicció més rigoroses i més àmplies que les disposicions esmentades de l'article 31.

Període d'efecte: 1 de juny del 2008.

La declaració precedent concerneix l'article 31.

Regne Unit

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 17 de desembre del 2008 (original en anglès).

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 31 del Conveni, el Regne Unit es reserva el dret de no aplicar les lletres 1 d) i 1 e) de l'article 31 del Conveni.

Període d'efecte: 1 d'abril del 2009.

La declaració precedent concerneix l'article 31.

Suècia

Reserva consignada en l'instrument de ratificació dipositat el 31 de maig del 2010.

De conformitat amb les disposicions dels apartats 1 i 2 de l'article 31 del Conveni, Suècia declara que es reserva el dret de no aplicar, o d'aplicar només en condicions específiques, les normes de jurisdicció únicament quan un delictes establert de conformitat amb aquest Conveni és comès contra un nacional suec.

Període d'efecte: 1 de setembre del 2010.

La declaració precedent concerneix l'article 31.